

GEEN EENZAME WEG

**Hoe vandaag als christen positief
in de wereld staan**

Br. René Stockman

uitgeverij
Betsaida
's-Hertogenbosch

Inhoud

Inleiding	7
Wees niet bezorgd	13
Leven we ons leven ten volle?	13
Een boodschap die ons geen rust gunt	19
Als bamboe	24
Vandaag ten volle leven	29
Wees niet bezorgd	34
We worden niet moe	39
Ondanks alles: de innerlijke vrede	45
Mijn vrede geef Ik u (1)	50
Mijn vrede geef Ik u (2)	55
Onszelf aanvaarden is ook een deugd	61
De unieke weg van de liefde	69
Het is de liefde die ons dwingt	69
Met welke liefde beminnen wij?	74
Als God waarlijk liefde is...	79
'Liefde' mondt steeds uit in het werkwoord 'doen'	84
De liefdevolle aanpassing van Gods barmhartige liefde	89
Is Gods barmhartigheid echt oneindig?	94
De kracht van het vergeven	100
Ik ontsla u van uw zonden	105
Onze laatste woorden	110
Het verlangen om lief te hebben is al liefhebben	115

Alles vermag ik in Hem die mij kracht geeft	123
Voor God en God alleen	123
Kom mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit	128
Leven met en in de Heer	133
De kracht van het gebed	138
Ook al woeden stormen om mij heen	144
Alles vermag ik in Hem die mij kracht geeft	149
De woestijn in ons leven	154
Loutering doorheen lijden	160
Met Jezus in de boot	165
God, de ware horizon van ons leven	170
Geef U aan mij, mijn God, geef U aan mij terug	175
Zoeken, vinden, bewaren	180
Vanuit God naar de mens	189
Hoe dichterbij God, hoe dichterbij de mens	189
God ontmoeten in de medemens	194
Zijn we waarlijk getuigen van Christus?	199
Broederschap, naast en met vrijheid en gelijkheid	204
Ons dagelijks leven als sacrament van Gods omvormende liefde	210
Kennen, aanvaarden, volgen	215
Welke 'voorzienigheid' volgen wij?	220
Door Maria naar Jezus	226
Maria vervult haar rol	231
Zoals Zacheüs	236
Tomas, de gelovige	241
Bij een heiligverklaring	247

Inleiding

Het is in een fel gesecculariseerde omgeving zoals we deze vandaag kennen, niet eenvoudig noch evident om als christen het geloof positief te beleven, meer zelfs, om als christen staande te blijven. De boodschap die we van de Heer Jezus hebben ontvangen en waartoe we worden opgeroepen deze te beleven, staat op diverse punten in schrill contrast met hetgeen in de huidige samenleving wordt gepromoot. Denken we maar aan maatschappelijke trends en visies op de mens die heel moeilijk te rijmen zijn met onze christelijke visie op mens en maatschappij. Soms is het gemakkelijker om hierbij het hoofd in het zand te steken en is de verleiding groot om ons eerder aan de rand van deze samenleving op te stellen. Dikwijls worden we als gelovigen ook actief naar deze rand geduwd en moeten we horen dat het geloof voor vandaag helemaal niet meer relevant is, geen sociale boodschap meer inhoudt en dat het iets is dat alleen nog binnenskamers kan worden beleefd.

We hoeven het daar natuurlijk niet mee eens te zijn, en gelukkig hebben recentelijk enkele prominente christenen daartegen duidelijk en zeer gefundeerd weerwerk gegeven. Nee, de christelijke boodschap is niet iets om in de sacristie op te sluiten, zoals paus Franciscus weleens zegt, maar iets om in het volle leven te belijden, beleven en uit te dragen. Maar natuurlijk moeten we daarvoor de nodige ruimte ontvangen en tegelijk deze nodige ruimte blijven opeisen. Want in een pluralistische maatschappij zou juist deze vrije ruimte aanwezig moeten zijn en blijven om vanuit ver-

schillende visies en religies tot een open dialoog te komen rond maatschappelijke thema's die ons allen aangaan. Het gaat hier niet om een teruggaan naar de tijd dat de Kerk een eerder dominerende maatschappelijke rol vervulde en waarvoor ze nu wel afgerekend lijkt te worden door ze al a priori monddood te maken in bepaalde maatschappelijke debatten. Maar vanuit de overtuiging dat we ook vanuit een gelovig standpunt iets aan te bieden hebben aan de maatschappij en zelfs een bijdrage kunnen leveren om deze meer humaan te maken. En daarmee blijven we gewoon het voetspoor van vele van onze voorgangers volgen. Laat de geschiedenis daarover ook maar eens positief spreken.

Maar ruimer dan het deelnemen aan maatschappelijke debatten willen we het hier vooral hebben over hoe we ons geloof op een positieve wijze kunnen beleven. Wat we vandaag als christenen daarvoor echt nodig hebben is die innerlijke draagkracht om op een blij maar consequente manier gelovig in het volle leven te staan. Dit blijft onze eerste bron van waaruit we ons zonder vrees op weg kunnen begeven. Jawel, zonder vrees, zoals het zo dikwijls klonk uit de mond van Jezus zelf. *Wees niet bezorgd* werd dan ook de titel van het eerste deeltje van onze bezinning, waarbij we op zoek gaan naar de zuurstof om als christen in de huidige maatschappij vrij te kunnen ademen. Natuurlijk staan we er niet alleen voor, en kunnen we gelukkig ook terugvallen op medegelovigen die met ons dezelfde weg willen gaan. Hoe belangrijk is het dat we elkaar daarin wederzijds kunnen ondersteunen en vooral samen op zoek gaan naar de kern van de evangelische boodschap. En deze kern zal steeds met de liefde te maken hebben: liefde van en tot God, liefde voor de medemens en liefde voor onszelf. Het is de unieke weg van de liefde die we samen mogen gaan en waarvoor we samen steeds opnieuw kunnen putten aan die bron die nooit opdroogt en die we de liefde van God noemen. Wanneer we ons eenmaal laten grijpen door Gods

liefde, worden we als het ware gestuwd om heel liefdevol in de wereld te staan en ontvangen we de kracht om weerstanden, zowel in ons als om ons heen, te overwinnen. Hier horen we Paulus uitroepen dat hij alles vermag in Hem die hem daartoe de kracht geeft. En zo wordt de weg naar de medemens gebaad: de medemens met wie we het geloof mogen delen, de medemens die we liefdevol nabij mogen zijn, de medemens bij wie we zelf inspiratie mogen vinden.

Mogen de korte bezinningen, die hier worden aangeboden en die we groepeerden onder de titel *Geen eenzame weg*, inderdaad goede tochtgenoten worden en ons inspiratie geven om het vuur van de Geest in ons te laten oplaaien.

Br. René Stockman
Rome, oktober 2023